

(232-1691/2021+)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΝΣ στη ΓΓ Υποδομών του Υπ.
Υποδομών & Μεταφορών
Ταχ. Δ/ση: Χαριλάου Τρικούπη 182
ΤΚ 11473 Αθήνα
Τηλ: 213-1523838, 213-1523834, 213-
1523831, 213-1523832, 210-6461617
Fax 213-1523818
Email: gns-dimosion-ergon@nsk.gr
Πληροφορίες: Π. Παρασκευοπούλου

Ημ. Πρωτ.: 14-09-2021

Αριθμ. Πρωτ.: 232- 1691/102243

ΠΡΟΣ:

Υπουργείο Υποδομών και
Μεταφορών
Γενική Δ/ση Οικονομικών
Υπηρεσιών
Διεύθυνση Οικονομικής Διαχείρισης
Τμήμα Εκτέλεση Π.Δ.Ε.
Υπόψη κου Χ. Καροφυλλάκη

Θέμα: Διευκρινήσεις σχετικά με έκδοση Εντολής Πληρωμής
Σχετ.: Το υπ' αριθ. πρωτ. 206760/15-7-2021 έγγραφό σας.

.....
Σε συνέχεια του ανωτέρω εγγράφου σας, με το οποίο μας ζητάτε διευκρινήσεις για το εάν η Υπηρεσία σας μπορεί να προχωρήσει στην έκδοση εντολής πληρωμής για την υπ' αριθ. 140/2018 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πατρών, με την οποία καθορίστηκαν οριστικές τιμές αποζημίωσης για την απαλλοτρίωση των ένδικων ακινήτων σας ενημερώνουμε τα παρακάτω:

I. Νομικό Πλαίσιο

Βάσει του ΚΠολΔ και συγκεκριμένα, του άρ. 565 ΚΠολΔ η προθεσμία και η άσκηση αναίρεσης αναστέλλουν την εκτελεστικότητα της εκδοθείσας σε προγενέστερο χρονικό διάστημα απόφασης μόνο στις περιοριστικά αναφερόμενες σε αυτόν περιπτώσεις, ήτοι στις γαμικές διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 αριθμ. 1, στις διαφορές του άρθρου 592 αριθμ. 2, που αφορούν σχέσεις γονέων και τέκνων, καθώς και σε δίκες που αφορούν εξάλειψη υποθήκης, προσημείωσης ή κατασχέσης ή κηρύσσουν έγγραφο πλαστό (παρ. 1). Σε κάθε άλλη περίπτωση, είναι απαραίτητη η άσκηση αίτησης αναστολής της εκτέλεσης, εφόσον συντρέχουν και οι προβλεπόμενες στο νόμο προϋποθέσεις (παρ. 2).

Ο Έλληνας Νομοθέτης επέλεξε να εξοπλίσει το Δημόσιο με ένα σημαντικό προτέρημα: το αυτοδίκαιο ανασταλτικό αποτέλεσμα της προθεσμίας και της άσκησης αίτησης αναιρέσεως (άρ. 19 Ν. 1715/1951, όπως συμπληρώθηκε από το άρ. 41 XI Ν. 2065/1992). Ακολούθως, καθιέρωσε με το άρ. 1 Ν. 3068/2002 την υποχρέωση του Δημοσίου προς συμμόρφωση χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και προς πραγμάτωση κάθε ενέργειας εκπλήρωσης και εκτέλεσης αυτών.

II. Ερμηνεία Διατάξεων

Η «υποχρέωση συμμόρφωσης» συνδέεται άρρηκτα με της ακυρωτικές αποφάσεις των Διοικητικών Δικαστηρίων, γεγονός που προκύπτει από τα άρθρα 50 Π.Δ. 18/1989 και 198 Κ.Δ.Δ. Αφορά την υποχρέωση της Διοίκησης να απέχει από κάθε ενέργεια, η οποία έρχεται σε αντίθεση με το περιεχόμενο της απόφασης, αλλά και να πράξει καθετί προκειμένου να υλοποιηθεί το περιεχόμενο αυτής. Καθίσταται φανερό, ότι η «συμμόρφωση» είναι ευρύτερη έννοια από την «εκτελεσιμότητα», πάντοτε, ευρισκόμενη στο πεδίο της ακυρωτικής διαδικασίας (ΓνΝΣΚ 85/2020, 318/2019, 1/2016, 157/2014, 223/2009).

Λαμβανομένου υπόψη ότι οι πολιτικές αποφάσεις δεν εξοπλίζονται με εκτελεσιμότητα άνευ ετέρου, η τελεσιδικία δεν επαρκεί για την εκτέλεση μιας απόφασης κατά του Δημοσίου κατά τα ως άνω αναφερόμενα. Δεδικασμένο παράγεται, υπό την έννοια ότι απαγορεύεται να αμφισβητηθεί εκ νέου το ίδιο δικαίωμα, όμως, αποτελεί μια διακριτή της εκτελεσιμότητας συνέπεια του τελεσίδικου χαρακτήρα της. Εξ αυτού προκύπτει ότι μπορούν να πηγάζουν εκ της αποφάσεως σε διαφορετικό χρονικό σημείο.

Ο Ν. 2882/2001 (Κώδικας Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων) περιλαμβάνει διατάξεις για την αναγνώριση των δικαιούχων και τον προσδιορισμό της αποζημίωσης (άρ. 18, 19, 20 Ν. 2882/2001), ενώ δεν υφίσταται εντός αυτού στάδιο εκτέλεσης (βλ. ΑΠ 96/2015, 1037/2009 ΕΛΛΔνη 2010.43, ΑΠ 1476/2003 ΝοΒ 2004.301). Προς τούτο, είναι αναγκαία η άσκηση καταψηφιστικής αγωγής –και συνεπώς, η έκδοση αποφάσεως επ' αυτής-, ώστε να υποχρεωθεί κάθε υπόχρεος, συμπεριλαμβανομένου και του Δημοσίου, σε καταβολή αποζημίωσης και για να γεννηθεί εντός της έννομης τάξης ένας εκτελεστός τίτλος.

III. Συμπέρασμα

Εν προκειμένω, η υπ' αριθμ. 140/2018 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πατρών δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι διαθέτει εκτελεσιμότητα σε καμία περίπτωση. Ήθελε θεωρηθεί το αντίθετο, το Δημόσιο έχει ήδη ασκήσει αίτηση αναιρέσης από το 2019, ως όφειλε. Βάσει των προαναφερόμενων διατάξεων, έχει ανασταλεί η εκτελεσιμότητα αυτής και δε δύναται να υπαχθεί σε καμία κατηγορία εκ των προβλεπόμενων στο άρθρο 1 Ν. 3068/2002 αποφάσεων. Επομένως, το Δημόσιο δεν υποχρεούται σε καταβολή του αιτούμενου ποσού, ούτε σε έκδοση εντολής πληρωμής οι οποίες δέον είναι να λάβουν χώρα μετά την έκδοση απόφασης επί της αίτησης αναιρέσεως.

Στην προκειμένη υπόθεση, έχει ήδη ασκηθεί ενώπιον του Αρείου Πάγου η από 2.7.2019 αίτηση αναιρέσης του Ελληνικού κατά της ανωτέρω εφετειακής απόφασης και κατά των Αβράμη Δημητρίου του Διονυσίου κλπ., της οποίας η δικάσιμος έχει προσδιοριστεί για τις 27-1-2023, με αριθμό πινακίου 17.

Ο/Η υπογράφων-ουσα